

Rotaryvuosi 1986–87, presidentti Reijo Niinivaara

Yllä mainittuna toimintavuonna luotsasi klubiamme Tuusulan järven rotaract- klubin liikkeellelähtöön voimakkaasti vaikuttanut puuhamies Reijo Niinivaara. RI:n presidenttinä oli silloin M.A.T. Caparas. Hän viitoitti tietä ystävyyteen Rotaryssa sen dynaamisiin palvelumuotoihin.

Presidentin teemasta johtuen luokite-esitelmiä oli vähemmän, mutta rotary- tietoutta sitäkin enemmän. Sen lisäämisessä past presidentit kiitettävällä tavalla kunnostautuivat. Klubipalveluväylän tavoitteena oli mielenkiintoisilla viikkokokouksilla saada mahdollisimman hyvä läsnäoloprosentti.

Ammattipalveluväylän rungon muodostivat ulkopuoliset ja korkeatasoiset esitelmät. Merkittävä oli kaksivuotinen ns. Case-projekti, jolla saatiin vastauksia sekä ammatillisiin että yritystoiminnallisiin ongelmiin.

Kansainvälisen palvelun tärkein asia oli vuotuinen nuorisovaihtotoiminta. Vieraamme Stephanie ja Monica yllätti veljet nopeasti oppimallaan suomenkielentaidolla. USA:ssa oli samaan aikaan Laura Roman. Neljä muuta veljämme tytärtä oli kesävaihto-ohjelman puitteissa Euroopassa ja Amerikassa.

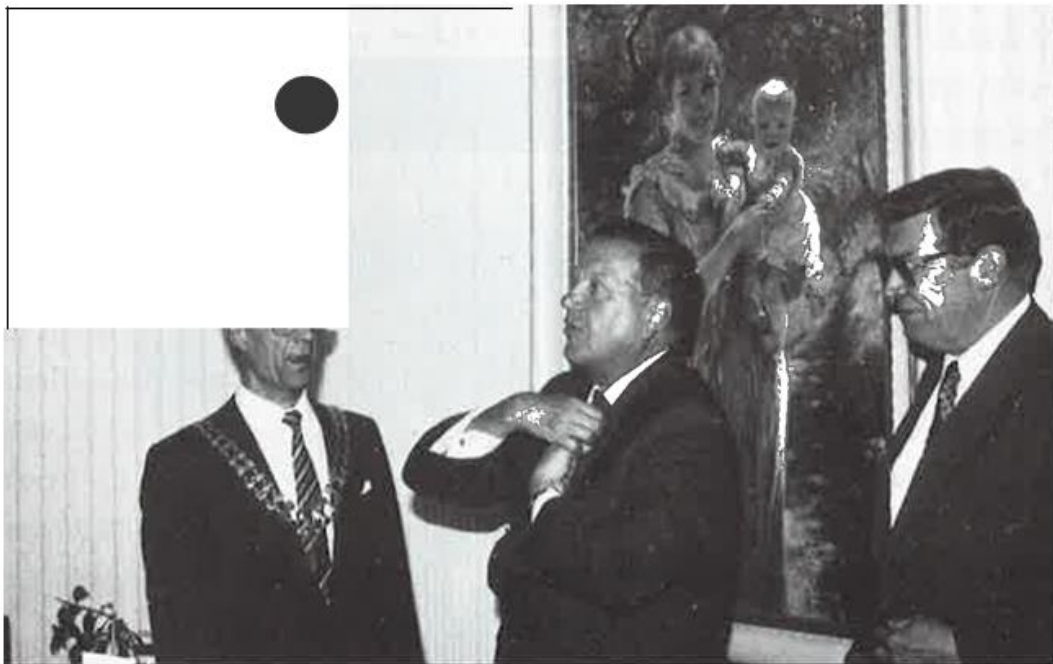
Haastavin kansainvälinen avustustoiminta "Polio Plus" käynnistettiin klubissamme past RI-presidentin Rolle Klärichin vierailulla. Maininnanarvoinen tapahtuma tässä projektissa oli IW-sisarten järjestämä tuottoisa kahvikonsertti, mikä tuntuvasti tuki vaativaa tavoitettamme 40.000 marμ:aa.

Klubin kokoontumispaikka oli ensimmäisellä puolivuotiskaudella Krapin hovi ja 1. 1. 1987 lähtien Hyrylän varuskuntakerho, koska siirtoa oli kannattanut 90 % klubiveljistä. Mielenkiintoista on todeta jäsenten senhetkinen ikäjakautuma; alle 35-vuotiaita kolme, yli 65-vuotiaita kaksi ja loput 25 rotaria 45–55-vuotiaita - keski-ikä 52 vuotta. Klubin jäsenmäärä oli toimintavuoden alussa 55 ja lopussa 52 veljeä. Työesteiden ja vaikeiden osallistumismahdollisuuksien vuoksi vuoden poistuma oli viisi, joten uusiakin jäseniä saatiin!

Governorien ketjunvaihto Krapilla 3.7.1985. Kuvissa mukana Seppo Salminen, Timo Turunen, Ermei Kanninen ja Klaus Winqvist.

S.42-45